

Ježíš nás učí být solí a světlem. Co to pro nás znamená?

Prorok Izaiáš (58,7-10) dává pětibodový návod Izraeli: Sytit hladové. Dát pohostinství bloudícím ubožákům. Odívat neoděné. Pomáhat bližním. Skoncovat s utlačováním druhých. Neukazovat prstem na druhé. Když bude Izrael takto jednat, potom Bůh slibuje pozitivní změny: Člověk se bude podobat záři východu ranního

slunce. Zacelí se jeho rány. **Před takovým člověkem půjde jeho spravedlnost a za ním Boží sláva (Boží přítomnost).** Bůh tomuto člověku odpoví na volání modlitby.

Všimněme si, že v textu proroka Izaiáše je takto pozitivní jednání člověka označeno jako spravedlivé. Spravedlivý je ten, kdo sytí hladové, hostí bloudící, odívá spoře oblečené, neukazuje prstem na druhé, neutlačuje slabé. Jak je to odlišné od běžného chápání spravedlnosti. Podobné chápání spravedlnosti nacházíme v Matoušovu evangelium. To líčí Josefa jako spravedlivého právě tehdy, když nechtěl vydat pannu Marii veřejně pohaně, poté, co zjistil její těhotenství.

A když už jsme u tématu spravedlnosti, potom si jen připomeňme, že spravedlnost byla přičítána i Abrahámovi, který uvěřil Bohu a totálně překopal svůj život. Stejně tak to učí i apoštol Pavel: Spravedlivý před Bohem je ten, kdo věří a žije ze vzkříšeného Ježíše Krista.

V kontrastu k této Boží spravedlnosti je lidská spravedlnost. Mnozí lidé cítí být spravedlivými, protože přece nikoho nezabili, nikomu nic tak strašného neudělali, nikde se s ničím nezapletli. Mezi takové jistě patří i lidé tzv. náměšťské ostudy. Zhruba ¼ lidí podepsala petici včetně starostky, protože nechtěli mít mezi sebou tělesně ani duševně postižené. Že prý se na ně nebudou dívat. Ale jinak to byli přece „spořádaní občané“, spravedliví ve svých očích.

Kdyby byl Bůh spravedlivý podle lidských měřítek, potom by se mohlo stát následující: Slyšel jsem ve svém dětství vyprávění, že do jedné nemocnice měla přijít rodit žena. V pokoji, kde ležela, byl na stěně kříž. Museli ho prý sundat, když si stěžovala, a na to měla říct: „Moje dítě se na něco takového dívat nikdy nebude.“ No a tak se narodilo slepé. Doufejme, že Bůh tyto náměšťské Hanáky nevezme za slovo ani nikoho z nás, když občas prohlásíme podobné.

Ježíš učí: „Vy jste sůl země a světlo světa.“ Být solí a světlem rozhodně není starání se jen sám o sebe a o svou bezúhonnost. Boží slovo dnes řeklo jednu pro mě velmi lákavou věc. Můžeme se stát lidmi, které předchází žár spravedlnosti Boží a provází moc Boží přítomnosti. To je, myslím, pěkná nabídka nám notorickým hříšníkům. Můžeme vyrůst ve spravedlnosti podle Boha skrze konkrétní bliženeckou lásku a milosrdenství. Teprve potom z běžné šedi „normálnosti“ zazáří světlo a svět bude osolen láskou, jak to chce Pán.